Ce înseamnă leadershipul pentru tine?

On Ianuarie 13, 2013

Învață să răspunzi în fața gândurilor și faptelor tale ca o modalitate unică de a aduce și integra o experiență spirituală în realitatea socială.

Dacă nu știați, aflați acum. Oamenii slabi de fire, cei cărora le lipsește îndrăzneala de ieși la luptă, reacționează întotdeauna printr-o perfidie neasemuită la orice provocare a lumii, compensând adesea orice suferință, orice complex de inferioritate printr-o reacție violentă neașteptată, cât mai subtilă.

Privește-l pe omul acela liniștit, studios, fost premiant în timpul școlii, întotdeauna devreme acasă, în fiecare duminică prezent la biserică, rugăciuni de 3 ori pe zi, familist, nu consumă deloc carne la cină, etc.

Încearcă să-i arăți că ești cu mult mai inteligent decât el, încearcă să-l contrazici cu orice argumentație și vezi cum reacționează. Vei vedea cât este de ușor să-l scoți complet din sărite ! Dar ai mare grijă, el e ca sticluțele alea mici pline cu otrava cea mai veninoasă, care dacă explodează...

Așadar, trebuie să fii cu adevărat meseriaș în otrăvuri ca să știi să anihilezi și să abați cu mare dibăcie orice efect nedorit... în privința unora.

Să ne amintim de celebra Martha Lowenstein, cunoscută drept "Otrăvitoarea din Austria". Iată cum o descria lumea: "E atât de blândă, încât nu ar fi în stare să facă rău nici unei gângănii".

- Da, blândă și înșelătoare ca o apă liniștită – va rosti în sala tribunalului procurorul general la rostirea sentinței cu moartea.

Leadership: Ești pregătit să răspunzi provocării de a te gândi cine ești cu adevărat în momentul în care uiți că mai ești și altceva în încercarea de a te autodepăși?

Unde și cum se determină esența omului? Oare nu în încercarea de a-l pregăti pe om pentru definirea unei existențe durabile în timp, pentru asigurarea unei încrederi în acea rațiune care poate spune "Dumnezeu există și voi fi mântuit pentru că am făcut față oricărei tentații, fiindcă am biruit orice încercări, fiindcă am suportat orice numai din iubire pentru oameni" ?

Esența omului se determină prin dimensiunea gândurilor și faptelor sale, bune sau rele, atunci când e pus în fața unei realități mult prea crude și reci pentru experiența sa de viața de până atunci. Predominarea necondiționată a facultății de a discerne efectele anumitor schimbări asupra situației sale profesionale și, indirect, a situației sale personale, poate să rupă echilibrul ce caracterizează un suflet bine cumpănit, împiedicând adaptarea lui la condițiile vieții.

Regretul cel mai profund apare atunci ești pătruns de dușmănie împotriva cuiva sau ceva, sau când ești pus față în față cu afirmarea unei îndoieli asupra realității. E ca și când te-ai uita într-o oglindă în care imaginea ta apare deformată din cauza suferinței de a fi trăit la intensitate redusă o anumită experiență de viață. În acest caz, toată filozofia ta seamănă mai mult cu un mecanism de apărare împotriva suferinței de a fi cum ești atunci când „ți-e silă de tine".

Nivelul de suportabilitate a atitudinii personale se desprinde din atașamentul față de efectul vieții pe care îl produce tendința de a te devaloriza atunci când simți că nu te încadrezi în idealul tău ferm de perfecțiune.

Emoționalii și intelectualii cei mai pretențioși păcătuiesc nu doar printr-o atitudine disprețuitoare și arogantă, plină de mândrie și de înfumurare, ci mai ales printr-o detașare de lumea înconjurătoare, prin grija de a nu cădea în aventuri absurde.

Dacă trebuie să găsim un mijloc preventiv în contra pasiunilor și patimilor omenești pentru evitarea efectelor nedorite, atunci este bine să ne ferim de apropierea unor evenimente, pentru întâmpinarea și evitarea cărora este necesară o anumită experiență spirituală care să constituie un scut împotriva amăgirii de a izbândi în scopurile meschine, împotriva amăgirii de a fi liber pe o cale strictă a vieții.

Încercarea de a te autodepăși seamănă uneori cu încercarea de a da vina pe altcineva pentru o greșeală de-a ta care ar fi putut fi evitată dacă nu ți-ai fi dorit să se încheie așa. Este un fel de negare a spiritualității. În acest caz, felul tău de a deșteapta sentimente cu porniri către acțiune, dar cu caracter egoist, se ancorează într-un context dominat de disperare și frustrări, când ești învins de neputința de a te împlini mai mult decât ceilalți, neputința de a fi la același nivel cu ei la capitolul "adorabil".

Asta se cheamă să fii înzestrat cu vocație de trădător. Este și asta o cale de a ajunge mai presus de oricine: prin înstrăinarea activelor celorlalți, prin înșelăciune, prin conspirație, prin negare, prin năruirea relațiilor. Înseamnă că ai anumite viziuni și o anumită experiență de a mișca lucrurile, dar nu în mod ortodox.

A face dovada unui caracter tare înseamnă să revii permanent la căutarea elementului bun din tine care nu este valabil pentru răul care ți se întâmplă.

La polul opus sunt oamenii echilibrați, ajunși prin propriile forțe în sfera unei mai mari stabilități a valorilor în timp, nu datorită inerției într-o stare de spirit dureroasă. Privește tipul acela care combină atât de bine cunoașterea lucrurilor cu sportul. El știe să-și epuizeze energia negativă, nu o ține în el ca să se adune (până ce explodează). Încearcă să-l provoci cu orice. Pariu că nici nu te bagă în seamă?

Oamenii puternici nu răspund la nicio provocare, nu reacționează prin perfidie sau dedesubturi murdare, ci se redescoperă prin identificarea cu o experiență spirituală activă. Mai mult decât atât, ei își anihilează manifestările dominante printr-o liniștire a minții, a gândurilor, a sufletului, preferând întotdeauna să se bucure de o saună după 20 km de alergat.

La finalul zilei nu el este cel care decide cum arăta viața ideală, ci întreaga lui capacitatea de a înțelege momentul prin care trece, momentul prezent în totalitatea unui mod echilibrat de a gândi reflectat într-o atitudine pașnică care exprimă vigoare și măreție.

Nemulțumirea de sine este o mărturie a însăși existenței văzută ca o validare a fragilității omului în fața experienței de a fi mai prejos de așteptările pe care insistă să le impună.

Ce înseamnă leadershipul pentru tine?

Pentru mine leadershipul înseamnă să pun în evidență facultatea predominantă a unei gândiri sănătoase într-un caracter activ, emoțional și intelectual, reflectat într-o purtare căreia să nu

i se poată aduce nici o învinovățire.

Leadershipul cel mai trainic poate fi privit ca o expresie a spiritualității cuprins într-un ideal de măreție, trăit pentru un crez, care impune o anumită autodisciplină spre a putea oțeli sentimentul responsabilității morale și sociale.

Source: https://neculaifantanaru.com/ce-inseamna-leadershipul-pentru-tine.html